

Писмо за теб

Това писмо е за тебе

Радваш ли се, че днес си получил това писмо?

То наистина е предназначено за тебе. Чети го внимателно, защото тази малка книга ще ти разкаже за "Божие писмо"-за Библията. Посредством Библията, Всемогъщият Бог говори и на тебе. Той иска, чрез "Своето писмо" да ти покаже пътя към истинското щастие, към неугасващата радост и към вечния живот.

Бог е изпратил на земята Своя Единороден Син, Който е пожертвувал живота си, вместо тебе. Той е страдал на кръста, взел е на Себе си твоята вина за да можеш и ти да станеш щастливо Божие чадо.

Чети "Неговото Писмо" неговото свято Слово. Тази малка книга "Писмо за тебе" ще ти разкаже, как се е появило "Божественото писмо за тебе"-Библията, какво значение има то за тебе, какво говорят великите хора за Библията и още много друго. Бог ти е написал "писмо". Чети го, прави това, което ти казва Бог чрез него и никога няма да съжаляваш.

Писмо за тебе

Веднъж един човек ми беше написал писмо от 20 страници. А писмото, което ти трябва да получиш съдържа примерно 1200 страници. Може би у тебе ще възникне въпросът: "Действително ли Библията е "Божие писмо"? Много хора казват: "Това не е вярно. Библията е написана от хора, напечатана е в Германия или Швейцария и се разпространява от библейски дружества".

Да, това е така. Но откъде тези библейски дружества са взели "манускриптите" или ръкописите? Те произлизат от Божиите хора, които Господ е употребил за да напишат неговото Слово.

Представи си кабинет, където седи някакъв директор и диктува на секретаря си писмо. И всичко това, което директорът казва, секретарят го записва и после го препечатва на пишеща машина. Директорът подписва писмото и след това го пускат в пощата.

Възниква въпросът: "Кой е написал това писмо? Директорът или секретарят?" Някой без да размисли ще каже: "Секретарят." Но един разумен човек ще отговори: "Директорът, защото той е диктувал това писмо, а секретарят само го е записвал."

Точно така е и с Библията. Божиите мъже, които са писали отделните книги на Библията са чували Божия глас и са записвали дума по дума, това, което е искал да ни каже Бог.

По такъв начин, Библията е станала писмо, не от този, който е записвал, а е истинско писмо от Бога за нас, което значи и за тебе.

Те са слушали Божия глас със сърцето си и после са писали. Ти би могъл по-добре да разбереш това, ако го сравниш със свиренето на музикални инструменти. От тръбите излизат прекрасни звуци, само тогава, когато музикантът вдъхва своето дихание. Така и Бог е вдъхвал диханието си в Божиите мъже, които са били негови служители. Божието дихание -- неговият глас е бил в сърцата им -- диханието на Святия Дух. Така са били записани тези думи. Писателите на Библията са били изпълнени с Божието дихание, те са били движими от Святия Дух. Ние казваме още: те са били вдъхновени от Святия Дух.

Магнетофонен запис

Един мой познат -- известен музикант свири на много различни инструменти. С помощта на своя магнетофон той създава удивителни музикални произведения. Разказвал ми е как го прави: "Отначало вземам моя обой и записвам първи глас на магнетофонната лента. После, без да изтривам от лентата записаното, връщам се в началото и записвам и алта. По такъв начин записвам един след друг различни инструменти до най-ниския -- баса."

Ето на тази магнетофонна лента са записани 8 музикални инструмента. Искаш ли да чуеш окончателния резултат?

И ето, слушам удивителна музикална капела. Но все още не мога да разбера и питам: "Що за капела е това"? Моят приятел се засмя и каза: "Тук свирия само аз." Да, великолепа беше тази капела, изпълнявана от един единствен човек, но на различни музикални инструменти.

"Да, каза моят приятел, познавам един човек, на когото му се бе удало да направи магнетофонен запис, състоящ се от 30 музикални инструменти. Беше се получила цяла симфония, изпълнена само от един човек." Така един, единствен изпълнител бе вдъхнал своето дихание в различни инструменти.

Точно така е било и с Библията. Тя е написана от 40 различни човека -- Божиите инструменти, но всички вдъхновявани от един и същи "Изпълнител"-Бог. Той е вдъхвал Своето Дихание -- животворния си Дух във всеки един от тези 40 инструмента. Това е и чудото на Библията. Библията не е човешки глас, тя е глас Божий.

Това писмо съдържа:

Улицата и номера на дома: Библията говори: "Зная делата ти и где живееш ..." (Откровение 2:13).

"Ти знаеш когато сядам и когато ставам; Ти отдалеч знаеш помислите ми. Издирваш ходенето ми и лягането ми. Отдъхвам си, Ти ме обкръжаваш и всичките ми пътища ти са известни ... Обкръжил си ме отзад и отпред ..." Псалм 139 (по слав. 138) стихове: 2, 3, 5. Има ли по-точен адрес? Нима това не е най-добрият? Това е обръщение към сърцето ти.

Фамилията и името:

Библията те нарича грешник (Римляни 5:8). Целият свят е виновен по отношение на Бога (Римляни 3:9-12). Отвътре, от сърцето на човека произлизат лошите мисли, съпружеските изневери, кражбите, алчността и т. н... (Марк 7:21). Нужно ли е да продължаваме? Мисля, че не си струва. Но това е твоето име -- името на сърцето ти.

Осъждане и присъда:

Това писмо явява ли се Божия присъда? Да, ужасно е, но е така! Бог знае всяко зло, което си направил. А за греховете си, ти си осъден на затвор -- това е вечно неугасващ огън. Нима това не е ужасно? Помисли си!

Разбираш ли, че си заслужил всичко това? Но и от това положение има изход. Който честно си признае: "Аз съм загубен човек и виновен пред Бога."-за такъв има блага вест. Това е Евангелието.

Милост и оправдание:

Остава фактът, че Христос е изтърпял големи страдания от хората и накрая, на всичко това отгоре, Той е бил прикован на кръста.

Когато е висял на кръста, Христос е бил изоставен от Бога. Бил ли е Той виновен? Не! И още един път, не! Той е Христос и е нямал ни едно петънце от грях или порок.

Тогава, защо е бил изоставен от Бога? Защо е трябвало да понесе върху себе си греха на цялото човечество и смъртта?

Той е трябвало да извърши това, за да те спаси от това наказание. Бог е сложил всички наши беззакония и грехове на Него-"Наказанието на нашия свят е било на Него" (Исаия 53:5).

Повече от 1000 обещания:

Това е главното съдържание на Божественото писмо.

1. Ти си лош човек и Бог е длъжен да те осъди.

2. Но Бог е любов (1 Йоан 4:8) и желае да ти прости всички твои грехове. Той може да извърши това, защото "Някой" е взел на себе си твоите грехове и е станал посредник между тебе и Бога -- това е Исус Христос, Единородният Божий Син, който е взел върху себе си осъждането на всички грешници и е заплатил за това със Своя Живот, проливайки Своята драгоценна кръв.

И това спасение е за всеки един, който честно признае вината си пред Бога и повярва, че Спасителят е свършил всичко, което е трябвало да свърши за него на кръста, на Голгота. Необикновено грамадното богатство, което е в повече от 1000 обещания ще бъде за този, който го приеме.

Какъв е твоят отговор на това писмо от Бога за тебе?

Аз съм Библията Книга на Книгите.

Аз съм Книгата, която е написал Бог.

И все пак Аз съм само някаква книга.

2 части.

66 книги.

40 писатели в продължение на 1600 години.

Моето най-голямо значение и съдържание е ХРИСТОС.

Какво са говорили знаменити хора за Библията

Гьоте: "Ако ме осъдеха на затвор и ми разрешаха да взема със себе си само една книга, то аз бих взел Библията."

Лутер: "Библията не е антична, не е и съвременна,-тя е вечна."

Професор Беттекс: "Библията е книга, която отговаря на въпросите на малко и се надсмива на мъдростта на мъдреците."

Валтер Скот, знаменитият английски поет и писател е автор на много книги със световна слава. Когато лежал на смъртния си одър, той се обърнал към зет си: "Сине мой, донеси ми книгата." В дома имало много голяма библиотека, затова зетят се обърнал към него и попитал: "Каква книга, татко?" Умиращият Скот отговорил: "Сине мой, на земята има само една книга, която може да се нарече Книгата -- това е Библията."

Спържън, прочел Библията сто пъти е казал: "На стотния път я намерих несравнимо по-добра, от първия."

Как Библията е дошла до нас

Ако някой е поискал да напише писмо преди 5000 години, то той не би го направил с мастило, на хартия, а би писал върху камък, с клинопис и не би използвал съвременната азбука, а знаци, където всяка група от тях има определено значение.

А тези знаци са били издялани или в камък, или на глинени плочки, които са били изпичани след това.

Отдавна потънали в пустинни пясъци, сега са разкопани древни градове, където са намерени хиляди такива плочки и мраморни колони, на които са били гравирани подобни знаци.

Египтяните пък са изобретили друга писменост, това са йероглифите, които намираме в надписите на пирамидите.

Изследователите на древността е трябвало да положат невероятно много усилия, за да разчетат писмеността на най-старите човешки езици, което все пак накрая им се е отдало.

В следващите столетия, освен глина, камък и дърво, хората започнали да пишат и на хартия, която била добивана от сърцевината на тръстиката. А още по-късно се появил и пергаментът (специално обработвана кожа на животни). По това време се пишело на свитъци, защото още не можели и не знаели как да правят отделните коли на книгите.

Мойсей е бил първият писател на Библията. В нея четем, как Бог му е говорил нееднократно, така че всичко, което той е слушал от Него и е видял -- го е писал в книгата, т.е. свитъка.

Израилският народ, както никой друг народ е събирал книгите на Библията и грижливо ги е съхранявал. Например, за 400 години до Р. Хр. е бил събран Старият Завет. Той е бил написан на еврейски език. Малки части на някои от книгите му са били написани на арамейски език, както например части от книгите на Ездра и Даниил.

И само след Р. Хр. са били написани писмата (посланията) и книгите на Новия Завет на гръцки език, тъй като това е бил най-разпространеният език на времето.

През първия век след Христа са били написани всички книги на Новия Завет.

Мойсей, примерно е живял 1500 години преди рождението на Христос. Така, че може да се каже, че Библията е писана в продължение на 1600 години. През това време са били написани много други книги, но те не се отнасят до Божието Слово. Как може да се разбере това?

Вярващите (новородените) са умели да определят кои книги са се отнасяли към Библията -- Свещеното Писание и кои не. Чрез ръководството на Святия Дух, християните са можели точно да различават кои книги са Божие писмо и кои са фалшиви, в които могат да се намерят фантастични и смешни истории. Напразно бихме търсили в Библията нещо подобно.

Словото Божие е събирано и съставяно не в събрания на църковни мъже или на конгреси, а под ръководството на Самия Бог.

Възникналото преди около 500 години книгопечатане изменило целия свят.

Преди това, когато някой е желал да притежава Библията, той е трябвало да я преписва.

А и не всеки е можел да пише. Затова е трябвало да иска това от другото, което е струвало много средства и време.

Манускриптите (преписвани на ръка книги) се купували и внимателно преписвали, но въпреки това възниквали много затруднения.

При преписването ставали много грешки и когато, много години след това, при преписването на тези вече преписвани манускрипти, не винаги са се забелязвали направените грешки, а можело да се допуснат и нови. По тази причина, мнозина се стремели да намерят оригинала, тъй като в него текстът е бил без грешки.

Далечен път

Това се случило в една нощ. В пустинята, през пясъчните дюни и бодливи храсталаци се движел керван от камили. Навсякъде царяла тишина, само от време на време се чувало виенето на чакали.

Двама араби-водачите на кервана носели по един пистолет на всеки хълбок. Предстоял опасен път, тъй като, племената на бедуините, които живеели в пустинята постоянно враждували помежду си.

Недалеч от арабите яздел и един европеец.

Внезапно отпред блеснал огън. Керванът се натъкнал на враждебно настроено племе бедуини. Започнала престрелка. Мъжете скочили от седлата, с ръка на пистолетите. Европеецът също хванал двуцевната си пушка. Раздал се залп, а след това, всичко затихнало. Мъжете бързо яхнали камилите си и се отправили колкото може по-бързо напред.

Що за хора били това? Какво ги било подбудило да тръгнат на толкова опасно пътешествие през пустинята на Синайския полуостров? Приключения ли търсели? Не! Европеецът -- граф фон Тишендорф от Лайпциг имал само една цел. Той искал да достигне до манастира в планината Синай. Започнал пътешествието си от Египет, където наел керван, защото бил чувал, че в манастира се намирили най-старите библейски манускрипти (ръкописи).

Въпреки, че текстът на Стария Завет е вече установен от столетия насам, са намерени във форма на стари манускрипти още стотина екземпляра на Новия Завет. Някои от тях се отнасят към четвъртото столетие след Р. Хр. Въпреки, че Тишендорф бил изучил всичко открито до този момент, той търсел още по-древен манускрипт, който бил по-близо до оригинала, написан от апостолите. Всъщност, работата се състояла само в няколко маловажни думи, но той искал да притежава по-достоверни манускрипти.

И ето, опасният път дошъл към своя край. Керванът най-последно се добрал до манастира.

Тишендорф бил изкачен в кошница до непрестъпно високия вход на манастира, който така се предпазвал от нежелани гости. И само тогава, той влязъл във връзка с монасите и получил възможността да се рови, колкото си иска, в огромната, стара, манастирска библиотека.

Минали няколко седмици, откакто Тишендорф започнал проучванията си. Но не намирал нищо, което да представлява интерес за него. Може би това толкова дълго и уморително пътешествие да е било напразно? Той взел решение да се върне. И пред самото заминаване, в една картонена кутия, Тишендорф намерил няколко пергаментна, изписани с красив почерк и то така чисто и красиво, както не бил виждал никога до сега. Това копие било толкова старо, че по всяка вероятност било писано веднага след смъртта на апостолите, а може би даже да е било препис от самия оригинал.

При следващите си посещения в манастира в 1859-а година, след търпеливи и старателни издирвания, той намерил в една монашеска килия, останки от ръкопис. Ръкописът представлявал 346 страници, всяка една от тях е била цяло състояние.

По такъв начин бил направен правилен превод на Новия Завет.

Тишендорф взел със себе си целия ръкопис и това било най-ценното нещо, което могъл да направи през целия си живот.

Всичко да се даде на печат, за да може всеки, който има желание да изучава Словото.

Тези ръкописи се наричат: Кодекс Синаитикус, защото са намерени в Синай. До този момент, те се намират на съхранение в Лондонския музей.

Преводът на Библията е трудна работа. Еврейският и гръцкият език от онова време са се пишели само с главни букви и много близко една до друга, без точки и запетайки. Голямо изкуство е да се разбере къде започва ново изречение.

Освен това, в еврейския език, където не се пишат гласните (а, е, и ...), а само съгласните (б, в, г...), гласните букви трябва да се подразбират. Първата книга на Мойсей, ако беше написана днес, би изглеждала така: ВНЧЛТБГСТВРНБТЗМТ.

Би ли могъл от тази поредица да прочетеш следното изречение: "В началото Бог сътвори небето и земята"? Затова трябва много да сме благодарни на тези учени, които са издирили, и превели старите ръкописи.

Преди всичко, най-голямата работа е свършил великият реформатор Мартин Лутер, когато превел Библията. След него, много усърдни учени са превеждали Библията отново и отново, за да ни дадат точния ѝ превод.

Кумранските пещери

В 1947-ма година, близо до Мъртво море, едно арабче овчарче се загубило и объркало пътя си. Някъде сред голите скали, недалеч от Кумранските развалини, то видяло цепнатина между скалите. С голямо усилие овчарчето се промъкнало в този процеп. Оказало се, че било вход на една от още неоткритите за времето пещери.

Когато се намерил вътре, младият овчар забелязал цяла поредица от глинени съдове. В тях се намирали свитъци от ръкописи.

По-късно станало ясно, че много столетия преди това, там били скрити скъпоценни ръкописи, за да бъдат запазени от врага и съхранени от времето. Овчарчето взело един ръкопис със себе си и след време, било страшно удивено, че археолозите силно се заинтересували от тази находка. От този момент, между араби и учени започнал хищен лов за тези ръкописи.

В течение на няколко години, в тази местност били открити няколко тайни библиотеки.

Цената на тези ръкописи достигнала милиони.

Сензационните находки на ръкописите до Мъртво море предизвикали жив интерес сред учените и днес още се работи над разшифроването на тези текстове.

За нас, от тези ръкописи най-важен е този на книгата на Исаия. Той се пази в университетската библиотека на град Ерусалим. С помощта на специална модерна апаратура в ядрената физика е установено, че ръкописите от книгата на пророк Исаия, намерени в Кумранските пещери са написани около 70 години преди Христа.

А на всички учени, които говорят, че Библията е пълна с грешки, отново бе доказано, че твърдението им не е вярно. Тези учени мислеха, че новооткритите ръкописи ще потвърдят, че нищо от книгата на Исаия не е правилно. А какво излезе при щателно изследване на този ръкопис?

За всеки читател на Библията е приятно да узнае, че тези древни ръкописи не са нищо друго освен едно ново доказателство на дословна, даже буквална точност на святата книга -- Библията.

Божието слово е скала. Тя е неопровержима.

Небето и земята ще преминат, но моите думи няма да преминат (Матей 24:35).

Критика на Библията

След прочитането на тази брошурка, може би ще кажеш: "Да, но все пак, има много мъдри хора, които твърдят, че Библията е дело на човешка ръка, пълна с митове, предания, измислици и легенди (изкуствено прикрити исторически случки) и оттам следва, че е пълна с разни заблуждения. Това е било доказано от много учени, както и от модерната теология."

На това, желая първо да те попитам: "Слушал ли си това от човек, който така говори за Библията, да е говорил с любов и дълбоко уважение за Исус Христос?"

Повярвай ми, че чрез тях и така наречената им критика на Библията, много хора искат да оправдаят себе си и да лишат Словото Божие от неговата сила. На тях им е много неприятно да признаят, че са грешници и, че спасението се намира в Исус Христос, от което те толкова много се нуждаят. Те ненавиждат това, че Библията ни

открива Божия Син (Йоан 15:22-24), това, че Той ни говори, че хората са зли (Йоан 7:7). Но Бог иска да открие очите на своите изпаднали в грях създания, да видят действителността, да им даде възможност да познаят, че Божият Син е бил на земята, че е вършел чудеса, че е умрял и е възкръснал. Който осъзнае всичко това, ще повярва и такъв човек ще се убеди, че Библията е боговдъхновено Слово.

Най-разпространената книга в света

Библията принадлежи към първите книги, които някога са били преведени. В наше време, например, се счита, че Библията, или части от нея са преведени на 1800 езика.

В целия свят, непрекъснато работят хиляди учени над други преводи на Библията. Примерно, още около 1000 малки езикови групи хора нямат превод на Библията на собствения си език, но 97% от населението на света може да я чете, или да чете поне части от нея. На следващите страници ще намериш примери на превод на един от така наречените златни стихове:

Йоан глава 3: стих 16

Това изречение написано от апостол Йоан е наречено "Евангелието в миниатюра", или "сърцето на Библията", тъй като в него намираме Божията любов отдала за нас Своя Син, за да не погине нито един, а всички -- да! всички без изключение, вярващи в Него да имат вечен живот.

Книга за целия свят

Написана от 40 души, преведена от стотици, напечатана от хиляди, прочетена от милиони.

Когато Мартин Лутер издал своята немска Библия, в момента били в ход 15 превода. В 1600-а година имало вече 40, а в 1700 само 52 превода на Библията. След това, по цяла Европа се създали мисионерски общества. Изпратените от тях мисионери, които проповядвали по цялата земя Евангелието, имали силно желание да притежават Библията на съответния местен език. Цяла армия лингвисти се заела за тежката работа на превода на Библията.

В 1661-а година се появила Библия в Нипмук, на северно-американско-индиански език. След това излязла етиопска Библия, след нея тамилска Библия за индийците. В 1744-а година ескимосите в Гренландия получили на свой ред Библията.

Един преводач може да изпълни своята работа по превода на Библията средно за три години, някои работят над нея през целия си живот, тъй като езикът ѝ е много труден и най-напред трябва да се изследва.

При преработка на преведени образци, в последно време се използват компютри. Изискващото много време преписване отново на прегледан текст, изключва грешките.

В 1800 година, Библията или части от нея били преведени на 75 езика. В 1900 година имало вече 567 превода, в 1953-а те били 1167, в 1978-а-1660, а днес е на повече от 1800!

Библията е станала най-разпространената книга в световната литература.

Чие е това слово?

"Така говори Господ." В никоя книга в света няма такива думи, освен в Библията, където те се повтарят много пъти.

Само в малката книга на пророк Малахия четем това изречение 24 пъти, от които 22 пъти: "... говори Господ Саваот."

Библията твърди: "Тук говори Бог." Ако това не е истина, то Библията би била книга от най-груби лъжи. Сега всеки трябва сам да реши: съдържа ли Библията стопроцентова истина и от Бога ли е тя, или е "най-самомнителната" книга в света.

Основно почистване

Спалнята му изглеждаше най-ужасно. По всичките стени висели изрезки и снимки, пожълтели от времето.

Веднаж при него дошъл чичо му -- художник. Той бил много опечален от състоянието, в което била спалнята на племенника, но нищо не казал. След няколко дена му изпратил хубава картина, образец на съвършенство. На картината било намерено почетно място на стената в спалнята, но затова трябвало да се махнат няколко фотографии.

Сега като че ли в стаята преобладавала съвсем друга, по-чиста атмосфера, защото от стената изчезвали една след друга старите фотографии и изрезки, които били в ярък контраст с картината.

Ако започнеш да четеш Библията, може да се случи да изчезнат някои неща и от твоята стена или долапче. Кой знае, но може да изчезне и някое тъмно ъгълче, и от твоето сърце.

"А тези, които се занимаваха с чародейство и бяха доволно много, се оказаха 50.000 драхми. С такава сила растеше и се засилваше Словото Господне" (Деяния 19:19-20).

Библията, най-интересната книга в света

Защо мълчиш мамо? Моля ти се, чети по-нататък. Тази история е много интересна, ами дочети я докрай!

Да мило дете, историята е наистина интересна. Йосиф е бил хвърлен в дълбок ров от братята си, които са го ненавиждали. В този момент, в близост до това място минавали търговци. Братята му го извлекли от рова, продали им го, а те на свой ред го продали за 10 сребърника, за роб в Египет. И в Египет той е трябвало да преживее много: напълно невинен го хвърлят в тъмница. Там той разгадава сънищата на виночерпеца и хлебаря на фараона. След две години затвор, Йосиф разгадава и съня на фараона. Това силно се понаравя на египетския владетел и той поставя Йосиф на второ място по ранг след себе си. Това са годините на глад, Йосиф спасява страната и собственото си семейство от гладна смърт.

В Библията има още много чудесни и удивителни истории. Нека си спомним само тази, за тримата приятели на Даниил, които отказали да подвият коляно пред златния идол, за което били хвърлени в нажежената пещ. Но затова, че останали верни на своя Бог, огънят не им причинил нищо и те останали невредими.

Библията е много интересна книга и за млади, и за възрастни, и за деца.

Колко часа са нужни, за да се прочете Библията?

Библията съдържа (в холандския превод) три милиона букви, 31.000 стиха и 1.189 глави.

За да се прочете Стария Завет е необходимо 38 часа, и 11 часа за Новия Завет. Така, че да се прочете цялата Библия ни е необходимо 49 часа. Ако Библията се чете с темпото на нормален разговор, то са ни необходими 70 часа. Ако на ден четем по четири глави, в течение на една година (365 дни) може да се прочете цялата Библия.

Върни се в къщи

Тя се била спуснала до най-ниското стъпало на живота в град Чикаго. Отначало и било толкова интересно, но после интересът и се изпарил, а останала само утайката на мъка и безизходност.

Ходила по развлечения с приятели и компании, но дълбоко в сърцето и се затаила мъка по родното място -- мъката на заблудената и пропаднала дъщеря.

А през всички тези дълги години майка ѝ я чакала. Отдавна би тръгнала да я търси. Но къде?

Но любовта знае:

И ето, майката се решава да напише писмо, но отново -- къде? Адресът на местопребиваването на дъщеря и е неизвестен, дори и на полицията. Тогава майката прави голям брой снимки на остарялото си от грижи и страдания лице. Налепват тези фотографии на листове и отдолу пишат:

Върни се в къщи! Чакам те!

Тези обявления майката занесла в най-тъмните свърталища на града и поискала разрешение да ги залепи.

Ще прочете ли това дъщеря ѝ? Ще я послуша ли?

На улицата е много тъмно. В един от баровете свири оркестърът на уличните момчети. Покрай бара минава млада жена. Очите и са мътни и безцелно блуждаят. Вижда се, че животът не и е мил. Внезапно тя рязко спира.

На стената на бара, младата жена вижда фотография на старица с надпис отдолу:

Върни се в къщи!

Чакам те!

Раздава се сърцераздирателен вик: "Мамо!" И след няколко часа, младата жена си е вече в къщи.

Шест думи: "Върни се в къщи! Чакам те!" това съвсем не е много. Но в тези думи се намира съдържанието на писмото, с което Бог се обръща към тебе: "Върни се в къщи! Този, който те обича- те чака!"

23-ти псалм на Давид

1. Господ е пастир мой; не ще бъда в лишение.

2. На зелени пасбища ме успокоява, при тихи води ме завежда.

3. Подкрепя душата ми, по пътеките на правдата ме води заради името си.

4. Дори и в долината на смъртната сянка, ако ходя, не ще се уплаша от зло, защото ти си с мен; твоят жезъл и твоята тояга, те ме утешават.

5. Приготвил си за мене трапеза пред враговете ми; помазал си с елей главата ми; чашата ми се прелива.

6. И наистина, благост и милост ще ме съпровождат, през всичките дни на живота ми; и ще живея в дома Господен дълги дни.

Този псалм е за младите. Какво по-хубаво, ако един млад човек може да каже: "Господ е пастир мой!"

Но този псалм утешава и възрастните и уморените: "И в долината на смъртната сянка ако ходя ... Ти си с мен!"

Отровата на беладоната

Ние всички знаем, че отровата на беладоната е много опасна. И не е нужно да ядем от плода и, за да се убеждаваме в това. Точно така и не си струва да се четат развратни книги, за да се узнае какво е разврат. По-добре е да се чете Божието Слово.

Чети книги на мъже на вярата, от които ще научиш какво са намерили в Божието Слово.

Такива книги ще те подбудят отново и отново да вземеш в ръка тази най-чудесна книга на книгите -- Словото Божие. Тъй като то е живо, то обезателно ще ти покаже пътя към истинското, непомръквашо щастие.

Писмо от приятеля

Една принцеса на рождения си ден получила пакет от един приятел. Тя го разтворила и намерила вътре неголяма черна топка. Принцесата силно се разочаровала и хвърлила топката в ъгъла на стаята. Но за най-голямо нейно очудване, черната обвивка се пукнала и под нея се показала сребристая топка. Принцесата бързо хванала топката и неочаквано видяла пукнатина на сребристаята обвивка, където като натиснала се подала златна кърпа. Тогава тя разгърнала кърпата без труд. Там на черно кадифе лежал пръстен с диаманти. А до него малко листче с думи: "От любов към тебе!"

Мнозина постъпват точно така. Библията не им се харесва, когато я прочетат за първи път. За нас има много и безинтересни на пръв поглед неща. Но който по-дълбоко вникне в нейното съдържание и продължи да чете, пред него обезателно ще се открие в цялата си лъчезарна красота и яснота -- Божественото Писание. И всичко това е:

От любов към тебе!

Доказателството

В магазина, зад тезгяха стояла продавачка на зеленчуци. В ръцете си държала Библия, която много обичала да чете в свободното от работа време.

Млад човек, който често пазарял в този магазин я попитал: "През всичкото време четете една и съща книга. Нима тя е толкова интересна? Що за книга е това?"

О, отговорила продавачката, -това е Библия, Слово Божие!

Но откъде знаете, че Библията е Слово Божие? Кой ви е казал това?

Сам Бог!

Така значи, с вас е говорил Бог? Докажете ми, че Библията е Божие Слово.

Продавачката се объркала; как да докаже, че Библията -- това е Слово Божие?

Като помислила, тя повдигнала очи и посочвайки към грещото слънце, казала:

Уважаеми, можете ли да докажете, че това е слънце?

Да докажа?-отвърнал младежът, ами то е много лесно. Най-голямото и най-добро доказателство е това, че то ни дава топлина и светлина.

Правилно!-възкликнала продавачката. Библията е Слово Божие, защото тя дава топлина и светлина на душата ми.

В Библията няма противоречия

Библията не е сбор от изследвания на такива науки като археология, физика, геология, астрономия, които нерядко си противоречат една на друга. Може ли Този, Който е създал всемирното пространство и цялата мъдрост, да противоречи на Самия себе си?

Библията е съвършена.

Както златото не може да се позлатява, и рубинът не може да се разкрасява, така и Библията не се нуждае от корекция.

Не е нужно да се пали лампа, за да се види слънцето, така и за слънцето не е нужно да се доказва, че то е слънце. Така и Библията е Слово Божие.

Зазиданата Библия

Преди пробиването на тунела "Санкт-Готхард" между Италия и Швейцария, всички пътешественици е трябвало да преминават пеша билото на планината, в едната или другата посока.

Един път, група каменари от Лугано заминала на работа в Швейцария. Млад мъж на име Антонио, по пътя завързал разговор с една възрастна дама. Тя започнала да говори с него за Исус Христос, за спасението, но на Антонио дори не му се и слушало. Дамата го помолила да приеме от нея подарък -- красива Библия в кожена подвързия. За да не я обиди, Антонио взел подаръка но не започнал да я чете.

По време на престоя си в Глазус, Антонио се наел да работи като строител в голям дом. Работейки заедно с другите, те често се подигравали и присмивали на всичко. Веднаж, като измазвал една стена, Антонио забелязал, че имало отвор, който трябвало да се запуши с мазилка. Тогава, спомняйки си за Библията, която се намирала в денка му с вещи, той се засмял и казал на своите другари:

"Момчета, вижте, ето я оная Библия, която ми подари една дама за която съм ви разправял. Сега ще я зазидам тук в стената." Библията едвам влязла в отвора, даже подвързията ѝ се повредила малко. "Вижте, още малко отгоре и..., -смеел се Антонио,- сега ще видя дали Исус Христос може да измъкне тази Библия от тук."

След свършване на работата, Антонио се прибрал в родината си.

На 10-и май 1861-ва година в Глазус избухнал голям пожар. Изгорели повече от 400 сгради. След това, при възстановяването на разрушеното от пожара, наново били наети работници от Северна Италия. На един майстор-строител, на име Йоанес му било възложено да огледа част от разрушения от пожара град.

Той се заел с работа. Почуквайки весело по стената, Йоанес внезапно спрял. Пред него паднало парче мазилка. За свое удивление, той видял пред себе си пролука в която била сложена книга. Йоанес внимателно я взел в ръце. Оказала се Библия. Как била попаднала там? За Йоанес било много чудно. Някога, той също имал такава и даже бил почнал да я чете, но някой му я бил взел. "Но този път, никой няма да ми я вземе!" помислил си Йоанес.

От този момент, той започнал да изучава Словото Божие. Всичко, далеч не му било понятно, но все пак, той продължавал да чете с голямо усърдие. След недълго време, той разбрал, че е грешник, но Бог го обича и обръщайки се към Бога, чрез Исуса Христа може да получи прошка за всички свои грехове. През есента, прибирайки се в родината и семейството си, Йоанес радостно разказал, как чрез Библията намерил спасение. От тогава, той посветил живота си за спасяване на други, разпространявайки Божието Слово. Той ходел често с куфар напълнен с Библии до близките села и там раздавал Библиите и разказвал на хората за спасението.

Един път той дошъл до селото, където живеел Антонио. Както винаги наредил щанд с Библии. По едно време, край него минал Антонио, спрял се и казал: "У, Библии! Не ми трябват те на мен. Имах аз една в Глазус, но я зазидах в стената на къщата, която строяхме. Напълно съм уверен, че никакъв Христос не може да я измъкне от там!"

Йоанес погледнал сериозно Антонио и се досетил с кого има работа. "Бъдете внимателен млади момко, казал Йоанес, лесно е на човек да се подиграва. А какво ще кажете ако ви покажа вашата Библия?"

Антонио се разсмял: "О, аз и сега мога да я разпозная. Но съм напълно уверен, че Христос не може да я извади от стената!"

Йоанес извадил Библията и запитал: "Ще познаете ли вашата Библия?" Антонио бил толкова смаян, че вижда своята Библия, и не можел да отговори. А Йоанес продължил: "Това е направил Бог, за да можете да се убедите, че Той е жив! Христос иска и вас да спаси!"

Тези думи така ожесточили Антонио, въпреки, че съвестта му го обвинявала. Тогава, той повикал приятелите си с които разбили щанда с Библиите, самия Йоанес набили и бързо се изпокрили между притеклите се жители на селото. От този момент Антонио започнал да пие още повече. Един ден, като бил на работа в нетрезво състояние, Антонио паднал от скелето, от 17 метра височина, наранил се тежко и бил откаран в болницата.

Йоанес узнал за случилото се. Той купил букет цветя и посетил Антонио в болницата. Посещението направило дълбоко впечатление на Антонио, но сърцето му останало каменно.

Всяка седмица Йоанес посещавал Антонио и много му разказвал за Библията. Постепенно, отначало от скука, после от интерес, Антонио започнал да чете Божието Слово. Когато прочел в посланието до евреите (12:5-6): "... не пренебрегвай Господните наказания и не унивай, когато те изобличава, защото Господ, когото обича, този и наказва." Антонио разбрал, че Господ дълго чука в сърцето му и с наведена глава и съкрушено сърце поискал от Бога прошка.

Въпреки, че от тогава Антонио не можел повече да работи по своята специалност, поради повреденото си бедро, той бил щастлив, че душата му намерила изцеление в Исус Христос. Наскоро след оздравяването си, той си намерил по лека работа, оженил се за дъщерята на Йоанес, който му станал не само тъст, но и най-добър приятел.

Антонио е отдавна в небесната си родина, при Бога, а зазиданата Библия е най-голямото наследство, което е останало от него за неговите потомци.

Изпечената Библия

Ян Хус се счита не само за великия реформатор от Бохемия, но и за голям мъченик. От неговото пламенно свидетелство за спасението в Исус Христос са били отворени духовните очи на хиляди.

Но откритото проповядване на евангелието не продължило дълго. Ян Хус бил изгорен на клада, кръвта на новородените протестанти течала на потоци, а служителите на римския папа търсели и преследвали християните.

Веднаж, по време на гоненията на протестантите, служителите навлезли в едно село и започнали обиск. Всеки у когото се намерела Библия бил арестуван. Веста бързо се разнесла сред хората.

Точно в този момент една селянка си печела хляб. "Какво да стори? Къде да скрие Библията?"-питала се тя. След това бързо решила, взела Библията омесила я в тестото и я сложила с другите хлябове във фурната. Едвам успяла да свърши и влезли да обискират и нейния дом. Обърнали всичко наопаки от пода до тавана, но било напразно. Скоро след това, тези, които обискирали си отишли, а семейството се събрало около масата. "Погледнете, Библията е останала неповредена от пещта,- възкликнала жената,- както Сидрах, Миссах и Авденаго, които били хвърлени в разпалената пещ от цар Навуходоносор, а излезли оттам невредими и даже дрехите им не миришели на огън."

Разстреляната Библия

Слушай, защо ти е простреляна Библията? Ами това е страшно зло. Може ли да се стреля по Библията?-попитал млад човек един стар войник взимайки в ръцете си Библията му.

Не, това съвсем не е лошо,- отговорил той,-тази Библия два пъти ме е спасявала. Първия път ми е показала пътя към Спасителя, а втория задържа смъртоносен куршум. Ще ти разкажа как се случи това. Беше по време на войната. В момента се водеше

битка и аз трябваше да премина от един окоп в друг. Внезапно почувствах удар в гърдите и веднага след това остра болка. Както винаги носех със себе си Библията в горния джоб на рубашката си. Ако не беше Библията, смъртоносният куршум щеше да достигне сърцето ми. Но Библията я задържа. Отървах се с неголяма рана. Ето защо точно тази Библия, простреляна ми е толкова скъпа.

Продадената Библия

Умрял мъжът на някаква жена на име Линер. За нея настъпило тежко време. За да има достатъчно средства да се препитава, тя била продала вече всичките си накити, част от ценната си мебел. Но получените средства не стигнали за дълго време. "Какво още да продам, вече нищо ценно не остана в къщи?"-мислила си тя. Погледът ѝ спрял в този момент на една Библия в много красива и скъпа подвързия. Тази Библия тя била получила като подарък за сватбата си от родителите си.

Преди години тя я четяла постоянно и винаги получавала вътрешна сила и утешение. Но отдавна Библията само събирала прах върху рафта. Като помислила малко, тя се упътила с Библията към антикварната книжарница. За нея получила немного голяма сума пари, с които закупила разни продукти. Като се прибрала в къщи, нахранила децата си и ги сложила да спят. Но, когато останала сама, овладели я горчиви мисли: как е могла да продаде тази безценна Книга на книгите, и то толкова евтино? Дълго се мъчила и след това решила. Затворила външната врата и се упътила към антикваря да си вземе обратно Библията.

Приближавайки се до магазина, Линер погледнала през прозореца; около масата седели четирима мъже, а антикварят им четял нещо. Тя веднага познала нейната Библия. Видяла, че мъжете се смеят и ѝ станало тежко.

Но след това настъпила тишина. Линер се ослушала; продавачът четял за страданията на Исус Христос, а в очите му заблестели сълзи. След това, той се умълчал, ръката, която държала Библията се отпуснала а неговите приятели тихо се разотишли. Линер със сълзи на очи се върнала в къщи, плачешком коленичила пред своя Спасител и с молитва поискала от Бога прошка, че отдавна била занемарила Библията, а сега даже я и продала.

Когато настъпил новият ден, Господ отново изпратил в сърцето ѝ утешение и увереност. Линер знаела, че Господ и е простил и тя отново може да върви по жизнения си път със своя Любящ Спасител. Тя отново отишла при антикваря за своята драгоценна книга. Била много учудена, когато го заварила да седи на същото място където го била видяла предишната вечер.

Линер мълчаливо се спряла на вратата. Антикварят като я видял казал: "Във вашата книга намерих съкровище, което за мен е по-скъпо от всичките богатства в този свят. Четох цяла нощ. Четох за Божия Агнец (така в Новия Завет се нарича Исус Христос -- олицетворение на жертвоприношението на агне), как той е страдал на Голготския кръст, как е умрял. А той е страдал и за мен,... не издържах, паднах на колене. Със сълзи на очи поисках от Исус да ми прости. Когато се изправих, ... Драга моя, бях разбрал, че аз съм простен!"

Линер на свой ред му разказала, че в същата нощ и тя отново бе намерила своя път сред житейския мрак. И това, не тя, а самият Господ и го бе показал. Разбира се, продавачът и върнал Библията, а за себе си купил нова. Скоро и неговата жена също намерила мир с Бога и не дълго след това и двамата приели водно кръщение. Такъв спомен от своя жизнен път ни разказа малко преди смъртта си един мисионер, евреин от Страсбург, Яков Август.

Плаващата Библия

Японски офицер плувал със своя кораб към пристанището Нагазаки. Един ден, когато вече се свечерявало, той се намирал на палубата. Неочаквано видял във водата книга. Заповядал да я извадят. Когато взел книгата в ръка, той видял, че тя е написана на непознат за него език. По време на престоя си в пристанището, офицерът многократно се мъчил да разбере съдържанието на тази книга. И само след дълги търсения, един китайски търговец, който знаел малко английски, взел книгата в ръка и възкликнал: "О, това е книгата за Исус! Но ако можете да четете на китайски, мога да ви доставя тази книга ..." Офицерът знаел малко китайски, но желанието му да узнае какво пише в тази книга било голямо. След известно време, той се сдобил с Новия Завет.

По онова време учението на Исус Христос не се приемало и за да може да се запази и поддържа японското идолопоклонничество, то даже се преследвало.

А когато накрая, с голям труд, защото лошо владеел китайски език, офицерът прочел Новия Завет, той бил вече щастлив човек. Той знаел, че Исус Христос му е простил и на него, и че той е спасен. Разбира се, той не мълчал, а говорил за своя Спасител, за Исус Христос, както в своето семейство, така и в кръга на своите познанства. Офицерът бил един от първите в Япония, който открито свидетелствал за Исус Христос. Сега животът му бил съвсем друг. А причината за всичко това била една "плаваща" към пристанището на Нагазаки Библия.

Евангелието е сила, която спасява всеки, който повярва в тази чудесна книга на книгите -- Слово Божие.

Разкъсаната Библия

Чрез Библията получават благословение не само хиляди, но милиони хора. Много често, една страничка, или даже само един стих от Свещеното Писание е вече зърното, което донася стократен урожай.

В едно малко немско градче, продавали на търг имуществото на един изпаднал в дългове човек. Сред нещата се намирала голяма Библия. Към нея никой не проявил интерес. Но накрая, все пак се появил човек, който я получил срещу няколко пфенига. Тъй като книгата не му била нужна, той решил да използва листата ѝ за да си увива неща когато му е нужно. Естествено, той не знаел и дума за огромното значение, което има тази книга. Нали сам Бог е казал: "И така моето слово, което излиза от устата ми, не се връща при мен напразно" (т.е. безрезултатно) -- (Исая 55:11).

В този град живеел човек, съвестта на когото постоянно го мъчела, тъй като бил виновен за смъртта на един човек. Не намирал покой ни денем, ни нощем. Щом чуел думата "убиец", струвало му се, че тази дума му я казват или крещят на него лично. Като, че ли тази дума била постоянно пред очите му като написана с пламтящи букви.

Един ден, той изпратил сина си в магазина да купи сапун. Детето се върнало със сапуна, завит в някаква хартия. Бащата разгънал пакетчето бавно и внезапно вниманието му било привлечено от текста, написан на листчето: "...а без проливане на кръв няма прошка" (Евреи 9:22). Отначало той не можел да разбере. Безспорно той искал да му се прости и затова желал да узнае, що за книга е това, и какво пише по-нататък.

Отново изпратил сина си в магазина. Но този път на листа, с който била завита покупката било написано: "Кръвта на Исус, Неговия Син ни очисти от всякакъв грях. Ако казваме, че нямаме грях, то лъжем самите себе си и в нас няма никаква истина. Ако изповядаме греховете си, то Той, бидейки верен и праведен ще ни прости греховете (нашите) и ще ни очисти от всякаква неправда" (1 Йоан 1:7-9).

Тези думи като че ли осветили с ярка светлина цялата му душа. От него, като че ли паднал голям товар. "Има прошка, има очистване!" -- зарадвал се човекът.

Да, сега той знаел, че ако признае вината си пред Бога, ще бъде очистен от греховете си чрез кръвта на Исус Христос. Човекът, който бил измъчван от съвестта си дълги години, постъпил така, както било написано на листчето. Така, той намерил мир за сърцето си. Ето така, Словото Божие, макар и на скъсано листче направило щастлив един човек.

Библия докарана от вълните на брега

По време на силна буря в морето, близо до испанския бряг, потънал немски кораб. След няколко дена, вълните изхвърлили на брега отломки от парахода, вещи и дрехи на матросите. В джоба на един матроски костюм бил намерен Новия Завет, на който било написано: "Маркус Ротманн, Колвизе 12, Хамбург. Първи път четох по молба на сестра ми Лотте. Втори път четох от страх от Божия съд. Третия и следващите пъти четох от любов към моя Спасител -- Исус Христос."

Изхвърлената Библия

Пролет. Време за събиране на нови войници за армията. Ето и този влак лети с новобранци към тяхната казарма. Във вагона се чуват песни, смях, шеги, а често и ругатни. В ъгъла на едно купе седи младо момче и чете Библията си, на корицата на която е написан домашния му адрес. Другите се дразнят от това и решават да се пошегуват с него. Един от тях грабва от ръката му Библията и ловко я хвърля през отворения прозорец. Но новобранецът макар, че се огорчил, не се разсърдил на спътниците си. Току що той бе прочел думите на Учителя си: "Защото аз съм кротък и смирен по сърце" (Матей 11:29).

Минава известно време и нашият младеж получава пратка от домашните си, където, освен лакомства, намира и своята Библия, придружена от много интересно писмо. В него пише, че някакъв работник по ж. п. линиите, намерил Библията в своя участък. Той бил грешник и ето, чрез четене на Божието Слово, което силно го заинтригувало, той се срещнал със своя Спасител. Когато се върнал в града, изпратил тази Библията на адреса и, а за себе си купил друга.

"Защото Божието Слово е живо и действено... И няма твар, която да е скрита от Него, а всичко е открито пред очите му" (Евреи 4:12-13).

Осквернената Библия

Това се случило във Франция. Някакъв мисионер подарил една Библия на хазяина на дома, където бил отседнал да нощува. Стопанинът приел подаръка веднага, откъснал няколко листа от Библията, свил си цигара и запушил. Това силно опечалило мисионера и разочарован, на другата сутрин, той се отправил на път.

Минали няколко години. Същият мисионер отново се появил по тия места. Посетил дома, където нощувал. Семейството било претърпяло страшна загуба. Най-старият син бил загинал на фронта. Точно в същия ден, когато мисионерът посетил старите си хазяи, се получили вестите на загиналия. Между тях се намирала и Библията. С дълбоко съчувствие към семейството на загиналия, мисионерът се опитал да утеши доколкото може родителите. Той взел Библията и веднага я познал. Била същата, която той някога им бил подарил и от която били скъсани няколко листа. Мисионерът мълчаливо я отворил и намерил няколко ръкописни думи, писани от загиналия: "Презрял и подиграл й се, а накрая повярвал. Тя ми послужи за спасение."

"Тревата съхне, цветето повяхва, а словото на нашия Бог ще пребъде вечно" (Исаия 40:8).

Библията не се нуждае от защитници. Тя ни показва, колко човек е развален: "Защото Словото Божие е живо и действа по-силно от двуостър меч; то прониква до разделянето на душата и духа, на ставите и мозъка и съди помислите и намеренията на сърцето" (Евреи 4:12). Свойствено е за хората да заглушават своята съвест, а тъй като Библията показва на човек всичките негови недостатъци, то човешкият стремеж е да се избави от нея. А това е подобно на човек, счупил огледалото, защото му показвало цялата му нечистота.

Събери всички книги, които отхвърлят Библията, като Слово Божие и ги нареди на куп. Струва ми се, че ще се получи купчина по-висока от върха на катедралата в Кьолн. Сложи на другата страна Библията. Все пак Библията е надживяла всички тези книги. "Защото всяко предприемане, и всяко дело ако е от хората, ще се разруши. А ако е от Бога, то вие не можете да го разрушите; пазете се, да не се окажете богопротивници" (Деяния 5:39).

Призиви

Ти не вярваш?

Ти знаеш повече?

Ти имаш свои доказателства, че Библията не е Слово Божие?

Тогава, моля те, изпрати на адреса, написан на края на тази брошурка имената на пет души, които ти смяташ, че си ощастливил, доказвайки им, че няма спасение и, че тези хора от лоши, са станали добри.

А аз ще ти назова 50 души, които действително са се изменили, благодарение на Библията, т.е., пияници, безбожници и други пропаднали хора, станали след това честни, добри и щастливи.

Библията е изменила милиони души.

Библията е:

ХЛЯБ: "Аз съм живият хляб, паднал от небесата; който яде този хляб, ще живее вечно" (Йоан 6:51).

ОГЪН: "Моето Слово не е ли подобно на огън?- говори Господ" (Еремия 23,29).

СВЕТЛИНА: "Твоето слово е светилник на нозете ми и светлина на моята пътека" (Псалм 119:105).

МЛЯКО "Като новородени младенци, обикнете чистото, словесно мляко, за да пораснете за спасение" (1 Петър 2:2).

МЕД: "По-сладко от мед или капка нектар" (Псалм 19:11).

ЗЛАТО: "Те са желателни повече от чисто злато" (Псалм 19:11).

ОГЛЕДАЛО: "Защото, който слуша словото Ти и не го изпълнява е подобен на човек, който гледа лицето си в огледало ..." (Яков 1:23).

ЧУК: "Моето слово не е ли подобно на чук, разбиващо и скала?" (Еремия 23:29).

МЕЧ: "... и шлема на спасението вземете, и меча духовен, който е Словото Божие" (Ефесяни 6:17).

СЕМЕ: "... обичайте се един друг постоянно, от сърце, тъй като се възродихте не от тленно семе, а от нетленно, от Словото Божие, живо и пребиваващо във век" (1 Петрово 1:22-23).

Най-малката напечатана Библия

Малка, напечатана Библия с размери на кибритена кутийка, т.е., 4,5 см. на 3 см. ширина и 2 см. дебелина има 872 страници. Тази Библия тежи 20 грама. Тя може да се чете само с лупа. Напечатана е в Англия.

Показаният в оригинал негатив съдържа 1245 страници на Свещеното Писание. Това е най-микроскопичната Библия. Мащаб: 48.000:1

Това печатане е станало възможно само благодарение на така наречения процес РПЦМИ (РСМ1).

Да се чете тази Библия е възможно само с помощта на специални съоръжения, или на микроскоп.

Най-голямата Библия

Някакъв дърводелец от Лос Анджелис работел всекидневно до 2 часа през нощта, за да направи Библия от дърво. Всеки лист представлявал тънка дървена кора, дълга 1 метър, на която били издълбани букви. Книгата имала 8084 страници, дебелината и била 2: метра и тежала 547 килограма.

Непостижимо?

Библията не е за мен, -- казал Петър на приятелите си, -- защото в нея е написано нещо, което не мога да разбера.

Неговият приятел Николай добре знаел, че това е само претекст, тъй като точно предния ден Петър бил крал ябълки от чужда градина. Като помислил Николай казал: - Има едно нещо, казано в Библията, което ти непременно ще разбереш.

Какво именно? -- попитал Петър.

Не трябва да крадеш! -- твърдо казал Николай.

Като си спомнил за ябълките, Петър го хванало срам. На това той нищо не могъл да отговори.

Моето писмо

Библията е писмо написано лично за мене. Всички предупреждения в нея са за мене. Исус Христос умря за мене. Той ми предлага спасение лично за мене.

Ако желая да бъда спасен, то съм длъжен да приема Исус Христос, като личен Спасител.

Вярвай на Неговите думи

Някакъв човек бил осъден на смърт. Преди самата екзекуция му предложили да изпълнят последното му желание. Осъденият поискал да му дадат чаша с вода. Но ръцете му така треперели, че той едвам хванал подадената му чаша вода.

Тогава казали на осъдения: "Успокой се, животът ти е гарантиран докато не изпиеш тази чаша вода."

Осъденият бързо излял водата на земята. Тъй като никой не могъл да събере разлятата вода отново в чашата, животът му бил подарен. Както осъденият твърдо повярвал на казаното му, така и Божиите обещания са твърда скала и сигурно убежище за онзи, който им се доверява.

"Защото всички Божии обетования са "Да" и "Амин" (т. е. така да бъде) (2 Коринтяни 1:20).

Кой не се моли ...

Един селянин бил поканен на някакъв празник у богат човек. Около трапезата се намирали много почтени и важни гости. Преди да започнат да се хранят, никой от присъстващите не счел за нужно да поиска Божието благословение за храната, само селянинът станал и се обърнал към Бога с молитва.

Един от гостите му казал с насмешка: -- Слушай драги, нима у вас на село и досега е останала тази привичка и всички се молите преди ядене?

Не, отговорил селянинът, това не мога да кажа, че всички се молят.

Да, може би не всички, молят се само старите и изостаналите хора, намесил се в разговора друг.

И това не е така. Аз имам в плевнята свиня с прасенцата си, те също не се молят. Но който не се счита за животно, обикновено благодари на своя Създател за храната и питието. което има.

Към това няма какво да се прибави.

Съвет

Съветвам те да имаш винаги със себе си Библията или Новия Завет. В продължение на деня, може да ти се случи свободно време, което можеш да запълниш с четене на Словото Божие, както това е направил египтянинът (Деяния 8:28). "На връщане седеше в колесницата си и четеше пророк Исаия."

Как да се чете Библията?

1. По възможност ползвай Библия, която е преведена от оригинала. За голямо съжаление има преводи, които имат големи отклонения, тъй като преводачите са превели така, че да бъде разбрано на прост, разговорен език.

2. Постави си твърдо правило да отделяш за четенето на Библията поне по 15 минути на ден. (В едно денонощие има 96 пъти по 15 минути. Един от тези 96 пъти -- отдай на Бога!) Повярвай, след известно време, тези 15 минути ще ти се видят малко.

"Те приеха учението без всякакъв предразсъдък и всеки ден изследваха писанията..." (Деяния 17:11).

3. Няма никакво значение кое време от денонощието ще отделяш за четене на Словото Божие. Ние съветваме: рано сутрин или късно вечер, тъй като това е най-спокойното време на деня, но по-добре е сутрин, още преди да си зает с дневните грижи и задължения. (Псалм 5:3)

4. Чети Библията спокойно, без да преминаваш бързо и размишлявай над прочетеното.

5. Моли Бога, да ти даде да разбереш прочетеното. Никой не може да ти обясни прочетеното от Библията по-добре от Този, който я е написал.

6. При четенето помисли:

Как това може да измени нещата по отношение на теб.

Чети така, като че ли Библията е написана изключително за тебе.

Ако четеш предупреждение или поучение трябва да мислиш: това е за мене.

Ако четеш някакво обещание, мисли: това действително е за мене.

7. Желателно е, когато четеш да носиш със себе си молив, за да подчертаваш такива места, които считаеш за важни. Така при случай, можеш бързо да ги намериш. Подчертавай и такива думи, които срещаш често като: грях, прошка, покаяние, милост, любов Божия...

8. Всичко, което си прочел, обсъди в молитва с Бога.

Прочети цялата Библия от началото до края и после отново отначало. И всеки път тя ще ти се вижда по-прекрасна и по-понятна.

Научи наизуст тези места от Библията, които са станали за теб скъпи и особено важни.

Отваряй Библията си тогава, когато:

ти търсиш мир (Римляни 5:1-2)

всичко се развива, както ти искаш (Псалм 21)

започваш някакво ново начинание (Притчи 16:3)

желаеш да се отнасяш с околните добре (Римляни 12)

безпокоиш се за членовете на семейството си (Галатяни 6: 1-10)

загубил си храбростта си (Псалм 42 и 43)

нуждаеш си (Евреи 13)

твоите приятели те изоставят (Матей 5)

настъпват изкушения (Матей 4 ; Псалм 139 ; Яков1)

прекалено много дела имаш (Псалм 71)

не можеш да заспиш (Псалм 3:6 ; 56:4 ; 129)

спорил си с някого (Матей 18 ; Яков 4 ; Ефесяни 4)

уморен си (Матей 11:28-30)

жадуваш за прошка (Лука 15: 11-32)

вярата ти е отслабнала (Евреи 11)

болен си (Псалм 39:41; Йов 1-41 глави).

струва ти се, че Бог е далеч от тебе (Псалм 138).

чувствуваеш се самотен и неуверен (Йоан 17).

съгрешил си (Псалм 51; Исая 53; 1 Йоан 1:7-10).

Най-голямото съкровище в света е БИБЛИЯТА-СВЕЩЕНОТО ПИСАНИЕ

"Това е написано, за да повярвате, че Исус е Христос, син Божий и вярвайки да имате живот в негово име" (Йоан 20:31).

Чети ежедневно това писмо -- Библията.

Бог чака отговор от тебе.

Имате ли въпроси?

Ние с Божия помощ ще ви отговорим.

Желаете ли да имате Книга на Книгите?

По ваше желание ще ви пратим безплатно част от Библията.

Моля ви пишете ни.

За разпространение могат да бъдат поръчвани малки трактати.

Стефка Йорданова Стоичева,

ул. "Ландос" 24,

би. 2, бх. А, ап. 13,

ПЛОВДИВ 4006,

БЪЛГАРИЯ.